

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

prof. dr hab. med. Krzysztof Kwarecki (1938-2002)

10 września 2002 r. odszedł nagle, w pełni sił twórczych, wieloletni członek komitetu redakcyjnego naszego dwumiesięcznika.

Profesor, pułkownik w stanie spoczynku, był wybitnym badaczem i dydaktykiem w zakresie medycyny ekstremalnych środowisk pracy.

Urodził się 8 maja 1938 r. w Warszawie. Po ukończeniu studiów został powołany do okresowej, a następnie zawodowej służby wojskowej.

Od roku 1965, jako pracownik Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej, rozpoczął swoją działalność naukową.

Zdobył specjalizację lekarską z zakresu medycyny sądowej i lotniczej, a następnie, w 1968 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych. Kontynuacja prowadzonych badań stała się podstawą rozprawy habilitacyjnej pt. „Regulacja czynności układu podwzgórzowo-przysadkowo-nadnerczowego w warunkach podstawowych i w stresie”. Dalsza praca naukowo-badawcza prof. K. Kwareckiego skierowana była przede wszystkim na problemy medycyny i higieny pracy lotniczej, a szczególnie chronofizjologii zajmującej się m.in. oceną zmęczenia pracą i aktywnością zawodową w nieregularnych porach doby; chronobiologii człowieka – możliwości

psychofizycznych człowieka w ekstremalnych warunkach życia w środowisku naturalnym. Profesor uczestniczył w II Wyprawie PAN do Stacji im. H. Arctowskiego na King George Island w 1976 r.

W roku 1981 został powołany na stanowisko zastępcy komendanta ds. naukowych, a w 1994 r. objął stanowisko komendanta WIML. W tym też czasie pełnił obowiązki specjalisty krajowego w dziedzinie medycyny lotniczej, a od 1993 r. był stałym przedstawicielem Polski w Europejskiej Komisji Medycyny Lotniczej.

Od 1997 r. pracował Profesor w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy, kontynuując badania nad skutkami zdrowotnymi pracy wykonywanej w нефизiologicalznym rytmie.

Był Profesorem autorem i współautorem 150 publikacji, członkiem korespondentem International Astronautical Academy, członkiem Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych PAN, Komitetu Badań Polarnych przy Prezydium PAN, przedstawicielem Polski w Working Group Human Biology and Medicine – Scientific Committee Antarctic Research oraz członkiem komitetu redakcyjnego „Polish Polar Research”, a także innych czasopism. Był również członkiem międzynarodowych towarzystw naukowych, m.in. International Society for Chronobiology (Little Rock, USA), członkiem założycielem i wieloletnim członkiem zarządu European Society for Chronobiology.

Był Profesorem niepodważalnym autorytetem naukowym, mistrzem i nauczycielem, wykonującym swoją pracę z pasją i zaangażowaniem, wytwarzając wokół siebie atmosferę bezinteresownej życzliwości i serdeczności.

Zachowamy pamięć o Nim jako wybitnym naukowcu i człowieku wielkiego serca.

Redakcja